

TURFPOTTEN

door LEONARD A. SPRINGER.

De verschillende stukken over deze zoogenaamde nieuwigheid trokken mijn aandacht, niet zoo zeer om de vraag over de praktische bruikbaarheid, maar wel omdat men meent met iets bijzonders te doen te hebben, en dat men er *reeds* in 1920—'25 in Duitschland over geschreven heeft.

Toen ik ruim 50 jaren geleden (1876—1878) in betrekking was bij de firma Halverhout & Co., boomkweekers en bloemisten bij Amsterdam, werden dergelijke potjes reeds gemaakt en gebruikt. In die dagen moesten duizende plantjes gekweekt en verzonden worden voor zoogenaamde mozaïkperken, en daar de gewone bloempotjes te duur waren en bovendien de vracht noodeloos verhoogden, maakten wij zelf bloempotjes, z.g. stekpotjes van een dikke brij van turf-molm en grup-koemest (zonder strooisel). De plantjes werden daarin gezet en dicht opeen gepakt naar de afnemers verzonden. Deze konden de plantjes met potje en al op hunne bestemming zetten zonder de wortels te beschadigen.

Hoe lang zij nog in gebruik zijn gebleven weet ik niet, daar ik mij na dien niet meer met dergelijke zaken bemoeide, omdat ik een andere richting van het vak uitging. Nieuw zijn die potjes dus allerminst, doch de ondervinding heeft zeker geleerd, dat zij niet aan de verwachting voldeden en is men er niet mede voortgegaan.
